

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 26 § (2) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az 1997 évi LXXXII törvény a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról 83.§ (1a) alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését és a XV. cikk (1), (2) bekezdéseit.

Kérem továbbá a szoros tartalmi összefüggés okán az Mpt. 110. § (3) bekezdésének és 126. §-ának megsemmisítését: ezek a 83. S (1a) bekezdésére hivatkoznak és annak megsemmisítése esetén értelmetlenné válnak.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés(ek), bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

Az 1997 évi LXXXII törvény a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról 83.§ (1a) szakasza 2015 január 01 nappal lépett hatályba.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Futásmolgálat

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>10/2000-0/2015</i>	
Érkezett: <i>2015 JÚN 30.</i>	
Példány: <i>1</i>	Kérelőiroda:
Melléklet: <i>2 db</i>	<i>H</i>

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

A 1997 évi LXXXII törvény 2015 január 01 napján hatályba lépett és sérelmezett rendelkezései szerint:

83. § (1) A pénztár, a felszámolás esetét kivéve, csak végelszámolást követően, a Felügyelet előzetes tájékoztatásával szűnhet meg. A végelszámolási eljárásra a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvényt (a továbbiakban: Ctv.) az e törvényben foglalt eltérésekkel kell megfelelően alkalmazni.

(1a) 349 A pénztár jogutód nélkül végelszámolással megszűnik, ha a tagdíjfizető tagok száma a megelőző hat hónap átlagában legalább kettő hónapon keresztül a taglétszám hetven százaléka alá csökken.

■■■■■■■■■■ naptól az Allianz Hungária Magán-nyugdíjpénztár tagja vagyok, mely pénztár jelenleg Szövetség Nyugdíjpénztár néven üzemel. A sérelmezett rendelkezés hatályosulása folytán közvetlenül következett be és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Az 1997 évi LXXXII törvény a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról 83.§ (1a)

bekezdése sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, mely szerint: „Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

A magán-nyugdíjpénztári megtakarítások örökölhető tulajdont képeznek, melynek tulajdonosa a magán-nyugdíjpénztári tag. A magán-nyugdíjpénztárak a tagok tulajdonában állnak, az 1997 évi LXXXII törvény 5. § (1) kimondja: „Az önkormányzati működés elvének

megfelelően a pénztárra vonatkozó alapvető döntések meghozatalára kizárólag a pénztártagok jogosultak.”

A 2000. évi C törvény a számvitelről 16.§ (3) szerint: „A beszámolóban és az azt alátámasztó könyvvezetés során a gazdasági eseményeket, ügyleteket a tényleges gazdasági tartalmuknak megfelelően - e törvény alapelveihez, vonatkozó előírásaihoz igazodóan - kell bemutatni, illetve annak megfelelően kell elszámolni (a tartalom elsődlegessége a formával szemben elve).”

Tehát a számviteli alapelvek egyik tétele a tartalom elsődlegessége a formával szemben, mely szerint az egyes gazdasági eseményeket tartalmuk alapján és nem formai megjelenésük szerint kell megítélni.

Az 1997 évi LXXXII törvény 83§ (1a) bekezdése ennek értelmében nem a pénztár, mint jogi személyiség részére határozza meg a kötelező tagdíjfizetést, hanem a pénztártulajdonló tagok részére ír elő rendszeres tagdíjfizetési kötelezettséget, melynek elmulasztása esetén a pénztár jogutód nélkül, végelszámolással megszűnik; megsértve ezáltal mind a magánnyugdíj-pénztár tulajdonomhoz, mind pedig az egyéb anyagi javaimhoz, tulajdonomhoz fűződő alapjogomat! A pénztári magánnyugdíj-tulajdonom megtartásához ugyanis nem elegendő a már 2011-ben a szándékom írásbeli megerősítésével kifejezetten megerősített fennálló magánnyugdíjpénztár tagságom, hanem ahhoz külön tagdíjfizetést (a működés fenntartását célzó és eddig is fizetett adományon felül) kell teljesítenem úgy, hogy az a nyugdíj-számításánál jogosultsági időt a befizetett összeg alapján nem szerzek, hiszen nyugdíjjárulék-célú befizetések fogadására a pénztárnak joga már nincs és a befizetett összegek nem képezik az önkéntes nyugdíjpénztári szabályozással egy tekintet alá eső tulajdonomat sem, mivel ezek a befizetett tagdíjak a magán-nyugdíjpénztári szabályozás szerint lennének kezelendők.

A magán-nyugdíjpénztári tulajdonomhoz való jogomat sérti a rendelkezés, mivel az önkormányzati működés elvét figyelmen kívül hagyva, tulajdonom megtartását akaratomon és önhibámon kívüli, egyéb tényezőktől, azaz a tagdíjfizetők számától teszi függővé, mely kitévelt a pénztár alapszabályzata megelőzően nem tartalmazta. Az egyéb anyagi javaimhoz, magántulajdonomhoz való jogomat szintén sérti a rendelkezés, mivel a tagdíjfizetés a magán-nyugdíjpénztári tulajdonom megtartásának feltétele, mely összeg ugyanakkor a saját belátásom szerint felhasználható egyéb tulajdonomból kerül elvételre! Egyik döntést sem saját, szabad akaratomból hoztam meg, hiszen a rendszeres, kényszerű tagdíjfizetést tulajdonom elvételének megakadályozása céljából kell teljesítenem. Ugyanakkor nem látom, mely rendelkezések garantálják azt, hogy az így befizetett tagdíjaim valaha is nyugdíjjárulékként felvehetővé válnak, a járulékszámításnál figyelembe vehetőek lesznek, mivel ezekkel a kényszerű befizetésekkel nyugdíjjogosultsági időt szerezni nem tudok, hiszen egyébként jelenleg is 10%-os nyugdíjjárulék-fizetési kötelezettségemnek teszek eleget a

hatályos szabályozásnak megfelelően, melyek a levont nyugdíjárulék magánnyugdíj pénztárba való utalását már nem teszik lehetővé!

Ennél fogva az Alaptörvény XV. cikk (1) „A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.” rendelkezésével és a (2)“ Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

rendelkezésével is ellentétes az 1997 évi LXXXII törvény 83§ (1a) bekezdése, miután magánnyugdíjpénztári fennálló tagságom folytán, magántulajdonom megtartása érdekében, kényszerűségből kénytelen vagyok a 10%-os nyugdíjárulék fizetési kötelezettségemen felül a magánnyugdíjpénztár számlára is nyugdíjárulék céljára szolgáló tagdíjat befizetni, míg a 10%-os nyugdíjárulék megfizetésén túl a nem magánnyugdíjpénztár munkavállalókat extra teher ezen a téren nem sújtja.

Úgy vélem, hogy hátrányos megkülönböztetésben van részem, mivel nem esem a kizárólag a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerben lévő munkavállalókkal azonos elbírálás alá, ahol ők az ó magánvagyonukból nem kötelesek vagyonuk elvesztésének fenyegetettsége által nyugdíj előtakarékosság címén avagy tagdíj címén különféle összegek befizetésére a társadalombiztosítás keretein belüli nyugdíjbiztosítás számlára. Tekintetbe véve, hogy nem önkéntes nyugdíjpénztárt, hanem a munkabér levonásból nyugdíjárulék kézhezvételére már nem jogosult magánnyugdíj pénztárt érint a 83§ (1) rendelkezése, úgy érzem, a törvény előtt kevésbé számítok, mint a nem magánnyugdíjpénztár tagok, velük egyenlőnek mondható sem vagyok. Evidens, hogy amennyiben a kötelező nyugdíjárulékon felül is biztosítani szeretném a nyugdíjas éveim gondtalanságát, úgy azt az önkéntes nyugdíjpénztári számlám gyarapításával tenném, melyre nem a kötelező magán-nyugdíjpénztárakra vonatkozó szabályozás van érvényben és melynek megtartása nem függ más tagok tagdíjfizetési hajlandóságától. Tehát összegezve: a magánnyugdíj pénztári számlám egyenlegén felüli magántulajdonomhoz való jogomat sem tudom megkülönböztetés nélkül gyakorolni a megkülönböztetés egyetlen oka pedig a még mindig fennálló magán-nyugdíjpénztári tagságom.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

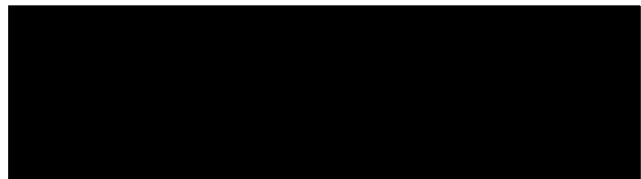
Az 1997 évi LXXXII törvény a magánnyugdíjról és a magán-nyugdíjpénztárakról 83.§ (1a) szakasza 2015 január 01 nappal lépett hatályba és hatályosulása folytán jogorvoslati lehetőség nélkül, fennálló magán-nyugdíjpénztári tagságom okán közvetlenül érintett.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményezték-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Az ügyben peres eljárás, illetve felülvizsgálati eljárás a jogorvoslati lehetőségek hiánya miatt nincs folyamatban.

Kelt: Rétság, 2015 június 29.

Indítványozó:

Melléletek:

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
2. Érintettséget alátámasztó dokumentumok: Allianz Hungária Nyugdíjpénztár tagsági okirat

ALKOTMÁNYBÍRODÓ	
Ügyszám:	IV 2000-0 2015
Érkezett:	2015 JÚN 30.
Példány:	Kezelt:roda:
Melléklet:	db